

BUVOLÍ ROZHLEDY

prosinec 2012

cena: k nezaplacení

Milí čtenáři,

po delší odmlce, (právě v tom spočívá kouzlo našeho časopisu), Vám přinášíme již 3.číslo našeho – Vašeho pravidelně nepravidelného občasníku.

I tentokrát se dočtete zaručeně pravdivé informace kolem stále populárnějšího hudebního tělesa „The Buvol“.

Jelikož byla odmlka opravdu delší, vrátíme se do hlubší minulosti, abyste s námi alespoň touto cestou zažili nezapomenutelné okamžiky z hudebního i soukromého života našich umělců.

Vyhledejte tichý kout, kde Vás nebude při čtení nikdo vyrušovat, pokud najdete, tolerujte, prosím, pravopisné chyby, pokud potřebujete, nasadte si brýle, a dejte se do čtení.

Přejeme Vám příjemnou zábavu a ničím nerušené počteníčko. A jestli Vám naše čtení přijde nudné, nedávejte to na sobě znát, ať neodradíte ostatní potencionální čtenáře. Redakce děkuje.

Tak a už tu máme první událost, kterou nelze přejít – je to oslava 30. narozenin kapely „Buvol“.
Hned první snímek z oslavy zachycuje tehdy ještě houslového začátečníka Jiříčka Kopeckého v plenkách.

Sotva se na svých chůzí málo poznamenaných nožkách udržel, ale již třimal v ručičkách houslový futrál s nástrojem po praprapraděděčkovi, značně zasypaný prachem.
Již v raném věku se u něho projevovala touha po hudebním vzdělání.

Ani taneční variace mu nebyly v té době cizí. U tance dupáku však byla plenka trochu na obtíž...

O pár let později, avšak stále s plenkou, potkal se Jiřík s Ivánkem a s gustem si popovídali o propustnosti plenek, o pocitu sucha a bezpečí.

A brzy byl na světě první text, kterým se chlapci snažili tuto problematiku vyřešit.

Hoši rostli, až přišel pubertální věk a s ním hledání potencionálních partnerek pro život. Nelovili jen v tak nějakých vodách. Do svého soukromého loveckého života nás nechali nahlédnout situační scénkou „Jak jsem potkal Mys“. Nastínili nám, že brunetka Jiříčka byla favoritkou soutěže již od samého počátku a po nevyrovnaných soubojích s Ivankou si ze soutěže právem odnesla titul „Mys Buvol“. (Všimněte si, prosím, jejího hrdého postoje po získání titulu.)

Právě zde totiž chlapci přišli na to, jak vylepšit svoji image a přilákat lepší děvy. V hlavě se jim zrodila myšlenka o založení vlastní kapely! Jenže – kapela o dvou členech mnoho muziky nenadělá, a tak bylo nutné soubor rozmnožit.

A podařilo se!

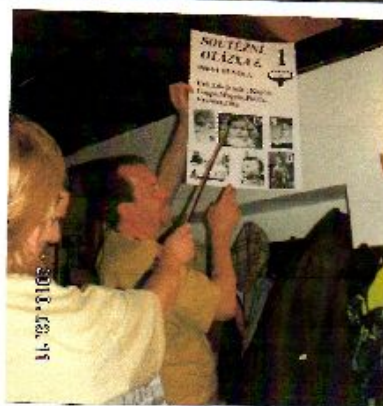

Hudební těleso se během let rozrostlo, vydobylo si na naší hudební scéně svoji pevnou pozici a v množství (po)daných CD nosičů nemá v podstatě konkurenci.

Zde vidíte zlatou desku, kterou umělci převzali za 30. let působení. Zároveň také získali ocenění organizace „Za záchranu Buvolů“, která bojuje za práva tohoto živočišného druhu a snaží se o jejich navrácení do volné přírody.

Pro příznivce kapely byla připravena soutěž o hodnotné ceny. Otázky byly mnohdy záludné, nikoli však nespílitelné.

Sál byl při této oslavě zcela zaplněn. Fotoreportéři z bulvárních i seriózních časopisů oslňovali umělce blesky z fotoaparátů celý večer. Někteří diváci, vědomi si toho, že právě oni patří mezi VIP, si zájem médií doslova užívali.

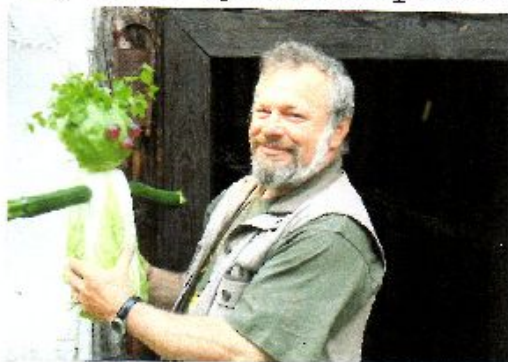
Další neopomenutelnou akcí naší oblíbené kapely byl výjezd do Kytlice, spojený s oslavou 60. narozenin dvorního textaře skupiny – I. W. Gappy.

Slavnostně vyzdobené okolí chalupy, kde se oslava konala, nenechávalo nikoho na pochybách, že se zde koná opravdu vyjímečná akce.

Na následujících snímcích vidíte oslavence s mnoha, (zdaleka ne všemi), dárky, které osobně převzal z rukou přátel.

Zelený zeleninový mužíček byl koncipován tak, aby nám přiblížil oslavencovu nejoblíbenější barvu. A protože je textařem kapely „Buvol“, přinesl mu několik dárečků i gumový maskot, kterého se bohužel nepodařilo sehnat v této barvě. (Výrobce byl již kontaktován a upozorněn, aby chybu ve výrobě napravil.)

Zelená ovšem byla housenka z čeledi tlamorozšklebených, kterou Gappa dostal pravděpodobně od rodiny z řádu králíčkovitých.

Na oslavě se tančilo, pilo, hodovalo, všichni se dobře bavili a dobrou vůli spolu měli.

Závěrem se kapela i všichni přítomní zvěčnili na památečních fotografiích.

Tradičně zavítali umělci také na ranč ve Zlončicích, kde „na stojanu na terase viselo prase“. Podle textaře I.W.Gappy je „ve Zlončicích na ranči každé ráno ve žlabech koní seno, zrní nasypáno“. Tomu ovšem neodpovídá námi zachycený rozhovor mezi nejmenovanou členkou kapely, (která po okusení hada od jisté anonymní babky tvrdí, že rozumí řeči zvířat), a zde chovaným koněm.

A tak se naše redakce rozhodla přezkoumat poměry na ranči osobně. Zde Vám přinášíme několik exkluzivních postřehů:

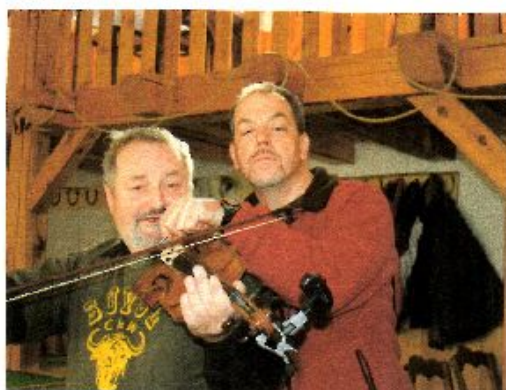
Po zevrubné prohlídce jsme zjistili, že je na ranči vše v naprostém pořádku, zvířata jsou ubytována v garsonkách s vlastním sociálním zařízením a jídelnou.

Při koncertě je o naše umělce dobře postaráno, zejména kapelník Kopča je zde přednostně hostěn, ba přímo uctíván.

S sebou si vozí i svého osobního ladiče houslí, který před každým koncertem nástroj mistra kontroluje. Když se konečně po třech hodinách podaří Pindžovi housle naladit, pózuje hrdě všem přítomným fotografům.

Jaké ingredience přidává rodina Šťastných do jitrnic, se redakci zjistit nepodařilo. Jisté však je, že koření pochází z dosti podezřelého zdroje. (Pamatujete na hrušky ušatky a jablíčka parohátka...?)

Než se budeme věnovat vánoční tematice, dovolte, abychom se pár řádky zastavili u pozvánek na koncerty, které jsou dílem výše jmenovaného textaře kapely. Nejde o plakáty, ale o menší formát osobních pozvánek, které umělci rozdávají na svých vystoupeních.

*Tak nevím, nevím jestli Tě budu moci
vstát 17. října do Koliby na Buvola!!!
Hruje od 17.30*

*Dělám si svatdu! To víš, že Tě taky
vezmem 12. září do Koliby na Buvola*

A protože členové kapely přežili i audit z pekla, mohli s nimi jejich posluchači oslavit i Vánoce. Pod stromečkem bylo plno dárků, nedočkavě působil zejména kapelník Kopča, který zvědavě nakukoval do balíčku. Několik párů ponožek mu udělalo nepochybně velkou radost...

Podle tradic našich předků se rozdávala i panenská jablíčka z vlastní Libuščiny zahrádky.

Nyní je načas představit Vám Petra Engsta, kterému jeho přátelé říkají Franki a již téměř pravidelně vystupuje s kapelou „Buvol“. Jeho nástroje jsou váhově nejlehčí a jeho hra na foukací harmoniky vynikající. I on našel pod stromčkem dárek, po kterém dlouho toužil.

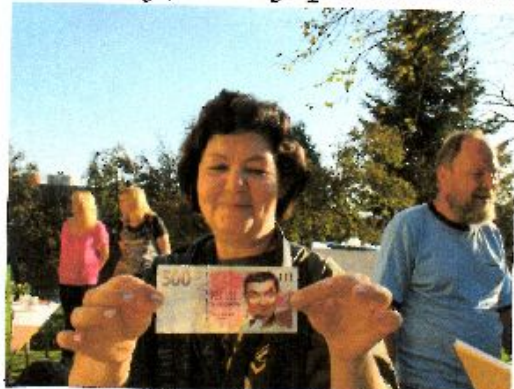
Přešla zima, nastalo dlouho očekávané jaro. Kapela si při svých výletech prozpěvovala „Slunce, slunce, jaro přišlo k nám, všechno pučí, svádí k procházkám...“.

A tak se naši umělci procházeli, občas i pracovali, čerpali inspiraci a energii na další koncertování.

„Když léto odchází“ nastává v životě umělců čas na další výjezd, tentokrát to byla oslava 60. narozenin Magdy ve Zlíně. Slunečné počasí, zahrádka plná stromů s „trnkami“, útulný rodinný domeček a fajn lidi. To by se dalo napsat o oslavě ve zkratce.

Ale my Vám pár snímků přece jen přinášíme.

Protože je Magda velmi dobrá lékařka, dostala do opatrování duše všech členů kapely a my pevně věříme, že se o ně bude starat co nejlépe. Na přilepšenou získala nový typ bankovky, který platí i za hranicemi naší vlasti.

Před samotným koncertem se Magdus přesvědčila, že dutina ústní není u Kopčy a Gappy napadena žádným nebezpečným virem a nehrozí nákaza hostů.

Kapela hrála až do pozdních nočních hodin, houslová sóla zahřála kapelníka tak, že se z něj kouřilo.

Nakonec šla většina účastníků oslavy přece jen na chvíli spát a domkem se brzy začalo rozléhat řezání motorových pil. Našlo se ale i pár vytrvalců, kteří předstírali, že se jim ještě spát nechce. Z dobře informovaných zdrojů víme, že za to mohly nedopité lahve...

V časných ranních hodinách klopýtali přes těla spících a vedli úvahy o jejich identitě.

Zejména tento nocležník dal jejich pozorovacím schopnostem zabrat.

Jako poslední se ze svého improvizovaného lože zvedl banjista kapely, který chtěl hned dohnat, co si myslel, že zmeškal.

Když se členové kapely posilnili, vydali se na cestu k vzdáleným domovům. Pinda a Gappa se obávali, že dálnice D1 může svým hladkým povrchem způsobit poškození kontrabasu na střeše auta, že nástroj připevnili tak dokonale, až způsobili prasknutí čelního skla Gappova závodního vozu. Ale i přes tento problém se naši umělci přenesli a dorazili v pořádku domů.

Uplynulo hodně vody v kapelou milované řece Berounce, dny a měsíce plynuly snad čím dál rychleji. Kapela pravidelně koncertovala v Kolibě v Dolínku, ale čekala ji opět dlouhá cesta do Dobré na Šumavě. V této malebné osadě vlastní ještě malebnější stavení Radim W., bratr buvolího textaře.

Jako vždy zela vlaková zastávka
prázdnou, neb všichni z blízkého
i dalekého okolí od časného rána
stáli ve frontě před místní hospůdkou
a nedočkavě čekali, až majitel Němeček
otevře, aby si zajistili co nejlepší místa
na večer, kdy byl avizován koncert
kapely „Buvol“. Koncert se vydařil a
hudebníci odjžděli s pocitem dobře
odvedené práce.

Milí čtenáři, nyní nám dovoďte, abychom Vám
připomněli, že je třeba dbát a pečovat o své zdraví a
zbytečně neriskovat.

Varujícím příkladem budiž Vám
mandolinistka kapely, která
nezvládla doskok v jisté
hasičské stanici a její
levá noha je nyní v kotníku
o 9 šroubů a jednu kovovou
dlahu těžší.

Na pět měsíců se tak stala závislou (naštěstí jen na svém
okolí) a přes naši redakci zasílá poděkování za příkladnou
péči svým nejbližším. I její přítel, který ji do té doby
odmítal nosit na rukou, musel ze svých zásad nakonec
slevit...

Tento úraz členku kapely na čas odřízl od pozemských radovánek, např. i od účasti na tradičním sjíždění řeky Berounky, kam se členové souboru dostavili ze Stříbra, hned po odehrání svatebního pochodu zkomponovaného pro Kubu a Verču.

Před vyplutím však byla sestava „Buvola“ úplná a náš fotoreportér zastihl členy výpravy při přípravách na večerní hudební posezení u ohně.

Gappa opět předvedl svoji kondici a neomylný smysl najít v okolním, vodáky vydrancovaném lese, pořádnou soušku.

A pak už došlo k naplnění úsloví „každý chvilku tahá pilku“.

I všemi oblíbený Viki se přišel na onu pilu opatrně podívat, ale měl velké obavy, aby se nezranil, a ruce raději schovával do kapes.

Gappa předal tomuto začátečníkovi své zkušenosti a tím ho povzbudil.

Později na stránkách našeho časopisu uvidíte dřevěnou sochu, kterou Viki začal vydávat za své dílo.

V životě Buvolí rodiny došlo k radostné události, rodina Gappy ml. se rozrostla o dalšího člena – malého Mikuláše. Ani on si nemohl nechat ujít účast na vodácké výpravě a výmluvnými gesty si ji s výrazem, který se dá přeložit jako „Maminko, jsi k nakousnutí, táta to říká taky“, zajistil.

V pozdějších nočních hodinách přestávali vodáci vidět tak ostře jako za bílého dne. Někteří si ani nevšimli, že jejich nápoje jsou obohaceny o proteiny.

Na řece doprovází členy kapely a jejich přátele většinou sluncem zalité dny, kdy se všichni vydávají podle aktualizované navigace na návštěvy kulturních akcí.

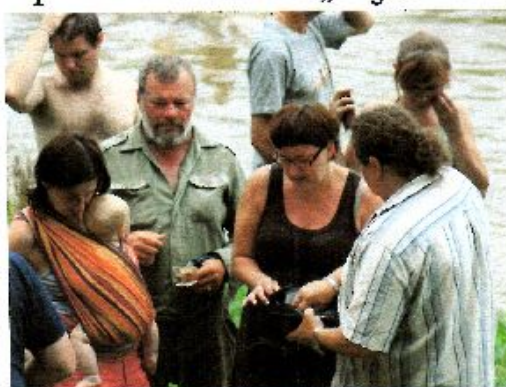
Někdy však oblohu pokryjí šedé mraky a spustí se liják. Hladina vody v řece se zvedne a je nutné zjistit, jak se bude frontální níže a výše vyvíjet v příštích dnech. Letos vodáci kontaktovali Magdalenu Lípovou z Českého hydrometeorologického ústavu, která podávala pravidelně hlášení o blížící se oblačnosti, avšak členové protipovodňové hlídky nedokázali přesně určit, která je pravá – levá strana, natož určit světovou stranu, ze které oblačnost přicházela.

Proto byly jejich informace často mylné a někteří jim věřící členové kapely málem zaznamenali ztráty...

V letošním roce přivítalo vodáky opět i tábořiště „Aljaška“. Majitelé útulné chaty vybírali jako vždy nocležné, avšak v letošním roce byl zaveden i poplatek za vosí bodnutí, které je od letošního roku zařazeno do preventivních dětských očkování.

Okolí tábořiště je pěkně upraveno a zdobí jej i dřevěná socha, kterou Viki neustále vydával za své dílo, vytvořené pilou od Gappy.

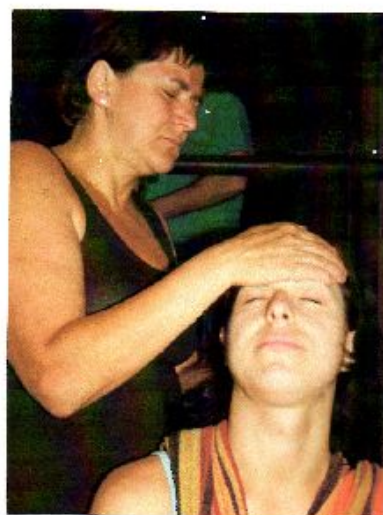
V rámci hygienicko – epidemiologické prevence se členové posádky zaměřili i na práci s mládeží, což je v dnešní uspěchané době chvályhodné.

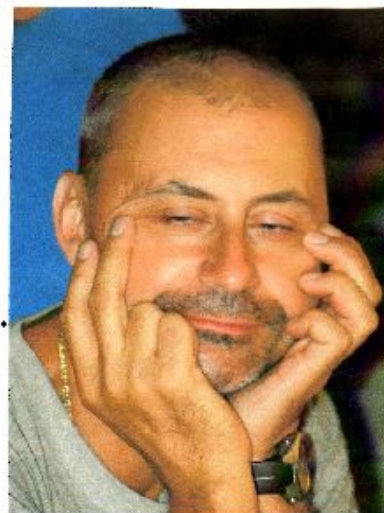
Hra „Na průzkumníky“ bavila alespoň některé z dětí, avšak hra „Na schovávanou“ se již s tak velkým ohlasem nesetkala.

V pozdějších hodinách dostala prostor rodinná seance „Volejte věštce“. Nástupkyně kněžny Libuše nastínila přes své médium, že příští den se budou dít věci nevídané.

Člen posádky Štichi, který na lodní výpravu přiletá z Čínské lidové republiky, se celý večer snažil, aby nikdo nepoznal následky pravidelného požívání blíže neurčeného druhu lihoviny, jejíž vzorek (taktéž pravidelně) dováží ze své druhé domoviny.

Po úspěšné hudební produkci se všichni uložili k zaslouženému odpočinku.

I tentokrát doplula výprava do svého cíle bez větších ztrát na životech a majetku. Příští rok „Ahóój!“, opět na řece Berounce.

Nyní nám dovolu, abychom Vám představili „ředitele“ této lodní flotily, bez kterého by spousta jejích členů ani netušila, jak se drží pádlo.

Je to Tomáš Baryk Knoteryk, kontraadmirál, který slaví 2. výročí 25. narozenin. Redakce přeje za všechny jeho přátele vše nejlepší.

Dovolte nám touto cestou poděkovat manželům Baránkovým, kteří pečují o pravidelný přísun živin a vitaminů a plní Buvoli bříska samými vybranými pochoutkami. Členové kapely doufají, že si jejich přízeň udrží i nadále.

A protože se blíží závěr 3.vydání našeho –
Vašeho časopisu a zároveň i konec roku
2012, přejeme všem čtenářům, přátelům a
dokonce i nepřátelům do toho příštího roku
pevné zdraví a tolik štěstí, jako je kapek
deště v pořádném lijáku.

Pohodové dny přeje

Vaše redakce.